

BIURO
WYCINKÓW
PRASOWYCH

Warszawa
Pl. Starynkiewicza 7
Tel. 28-59-59

Słowo Powszechne

Warszawa, ul. Mokotowska Nr 43

A 7. SZ47114

wydanie

Nr 279 z dn. 23-11-1971

W Kole Miłośników Teatru

przy Oddz. Stoł. Stowarzyszenia PAX

Spotkanie z dyr. Józefem Szajną

Druga w bieżącym sezonie impreza Koła Miłośników Teatru przy Oddziale Stoł. Stow. PAX poświęcona była spotkaniu z wybitnym inscenizatorem, reżyserem i artystą plastycznym dyr. Józefem Szajną.

Artysta prowadzi obecnie Teatr Klasyczny w Warszawie, który od nowego roku przekształci się w Teatr Studio. Warszawscy widzowie znają twórczość sceniczną Józefa Szajny ponieważ mieli możliwość oglądać kilka jego przedstawień w czasie warszawskich spotkań teatralnych w poprzednich latach, a także jego inscenizację Fausta Goethego na scenie Teatru Polskiego. Teatr Szajny jest — jak powie-

dział przedstawiając znakomitego artystę red. Józef Szawiński — teatrem kreacyjnym. Mówił o tym i sam Józef Szajna w obszernej i ciekawej wypowiedzi, który przedstawił swoje poglądy na sztukę i kierunek rozwoju teatru współczesnego, jego powiązania z literaturą, a przede wszystkim z plastyką. Dyrektor Szajna przypominał, że jako artysta plastyk dostrzega i docenia znaczenie obrazu w teatrze także i dlatego, że oko najpierw rejestruje fakty, a wrażenia wizualne wydają się słowo oddziaływać trwale i sugestynie na widza. W swoim teatrze jednak nie przekreśla znaczenia słowa, ale je wspomaga, ponieważ słowo w teatrze kreującym, a nie tylko interpretującym, musi żyć na scenie, a nie być tylko ilustrowane. Niezwykle ważną sprawą jest dla teatru charakter jego obserwowania na widza, który musi opuścić widownię z odpowiednim bagażem myśli i refleksji. Artysta rozumie swoją pracę w teatrze jako poszukiwanie, jako ciągłe sprawdzanie swoich idei twórczych. A więc konieczne jest — i tego brakuje współczesnemu teatrowi — sformułowanie manifestów twórczych, które później sprawdzałaby praktyka teatralna. Teatr jest terenem wartościowania i spór o wartości będzie zawsze istotą działania twórczego.

Niepodobna przedstawić wielości spostrzeżeń i dygresji przedstawionych przez znakomitego artystę tym więcej, że do dalszych wypowiedzi sprowokowała go jeszcze dyskusja. Dotknięto w niej m. in. stosunku teatru Szajny do widza i aktora o czym mówił W. Bielicki, oraz nurtu w teatrze i sztuce współczesnej, który nawiązuje lub starając się sięgnąć do spraw metafizyki jednocześnie poszerza ogólnie dostępną rzeczywistość. Przewijało się to w wypowiedziach J. Szawińskiego i kierownika Oddziału Stoł. Stow. PAX Z. Koźmińskiego. Oczywiście chodzi tu o metafizykę pojmowaną szeroko, a więc o takie pojmowanie i kreowanie sztuki, które dopomaga zbliżeniu i konfrontacji różnych postaw filozoficznych. Spotkanie z dyr. Józefem Szajną podobnie jak poprzednie z prof. Janem Świderkim potwierdziły poważne zainteresowanie teatrem w środowisku, w którym działa KMT.

(es)